

δοξίαν τῇ Χριστοῦ περιηρθαι δυναστείᾳ κτλ.	89.
Θ'. "Οτε τοίνυν ἀρχήτως συνῆρθαι Θεῷ τὸ σῶμά φυσι· κτλ.	96.
Γ'. "Αλθει δή μοι πάλιν συναρπάζοντα μὲν κτλ.	96.
ΙΑ'. Καὶ τίς ἂν νοεῖτο πάλιν, διν, ὡς γε οἴεται, σέβει, ἐμολογεῖ, κτλ.	100.
ΙΒ'. Ιδού δὴ πάλιν ἡμῖν ὁ τὴν συνάφειαν ὀνυμάτων πανταχοῦ, καὶ τὰ τῆς ἀνθρωπολατρείας ἐγκλήματα δεδιώς, ἥλω γεγονός ἀνθρωπολάτρης κτλ.	105.
ΙΓ'. Εἰ μὲν οὖν ἀνθρωπον ὀνυμάτων οἶσθαι μετὰ τούτου καὶ Θεὸν ὅντα κατὰ φύσιν αὐτὸν, κτλ.	109.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

Μέγα μὲν ἐμολογουμένως ἔστι τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον, κτλ.	112.
Α'. Οὐκοῦν οὐδὲ ἀπεστάλθαι φυσι εἰς τόγδε τὸν κόσμον τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον; κτλ.	124.
Β'. Οὐκοῦν ἐπελάθετο, καθὰ καὶ αὐτὸς ὀμολόγησεν ἀρτίως σπέρματος Ἀεραὰμ Θεὸς ὃν ὁ Λόγος κτλ.	125.
Γ'. Διορίζει οὖν εἰς δύο δὴ πάλιν, καὶ μάλα συρρᾶς κτλ.	136.
Δ'. Ως ἀκμαιοτάτην, ὡς τὰν, καὶ μάλα νεανικὴν τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων ἐποιήσω τὴν καταδρομὴν κτλ.	149.
Ε'. Ἀρχιερέα τοίνυν ἡμῖν συμπαθῆ τε καὶ συγγενῆ καὶ βέβαιον κτλ.	157.
Ζ'. Άλλ' οἶσθά που πάντως εὔμαρθη, τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κατακολουθεῖν ἥρημένος κτλ.	160.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΛΟΓΟΥ

Θ'. Θεοπέσιος Παῦλος, οὐκ ἀσυντελὴ πρὸς ὄνησιν τοῖς εὐσεβεῖν ἥρημένοις, κτλ.	168.
Α'. "Οτι μὲν οὖν ἀσοφός τε καὶ ἀτερπής ὁ σύμπας αὐτὸν πεποίηται λόγος καταδεῖξαι ἔρον· κτλ.	169.
Β'. "Ἄρ οὖν ἐνδοιάσειεν ἀν καὶ μετὰ τοῦτο τις, ὅτι τῶν ἐννοιῶν ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς ἀμαθίαν κτλ.	176.
Γ'. Τὸ μὲν οὖν τῆς θείας τε καὶ ἀκηράτου φύσεως ἀποτέμνειν τὸ Πνεῦμα κατατολμᾶν, μοχθηρᾶς κτλ.	181.

Δ'. Μόνην δὴ οὖν ἀπεστάλθαι τὴν σάρκα φυς, καὶ αὐτὴν εἶναι διαβεβαιοῦσα τὸν φυινόμενον κτλ.	189.
Ε'. Εἴτα πῶς τὸ γρῆμα ἔστιν οὐκ ἐναργῆς ἀνθρωποφαγία; τίνα δὲ τρόπον ὑψηλὸν ἔτι τὸ μυστήριον κτλ.	189.
Ζ'. Δεῖ δὴ πάλιν ἡμᾶς τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι συνειπεῖν, καὶ τοῖς σοὶς, ὡς οὗτος, κτλ.	200.
Ζ'. "Οτι μὲν οὖν εὕηθες κομιδὴ τὸ ἀντιτάχθαι δοκεῖν τοῖς οὐκ οὖσιν ὅλως, κτλ.	205.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΛΟΓΟΥ

Ἐπισεμνύνεται μὲν ὁ θεοπέσιος Παῦλος τοῖς παθήμασι τοῦ Χριστοῦ, καὶ φησι, κτλ.	208.
Α'. Ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ γεγραμμένον ἔστι· «Δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ»· κτλ.	212.
Β'. Ἀποκομίζεται εἰς ἐννοίας ἐκτόπους, καὶ εἰς ἀδόκιμον νοῦν, κτλ.	220.
Γ'. Πῶς οὖν, εἰπὲ, τὸ τῆς ἀσθενείας ὄνομα δεδίως, καὶ ἀποκομίζων αὐτοῦ, κτλ.	225.
Δ'. Εἰ μὲν οὖν τινές εἰσιν οἱ τὴν τῶν φύσεων εἰς ἀλλήλας ἀνάχυσιν γεγενησθαι λέγοντες κτλ.	229.
Ε'. Ἐπόμενος μὲν οὖν αὐτὸς τῷ ἴδιῳ σκοπῷ, κτλ.	233.
Ζ'. Ἀνίστησι μὲν ὁ Υἱὸς τοὺς νεκροὺς, καὶ θανάτου κρείττονά φαμεν ὑπάρχειν αὐτὸν· κτλ.	240.
Ζ'. "Οτι μὲν Χριστὸν Ἰησοῦν ὄνομάσαντες, οὐδύνο καὶ ἀνὰ μέρος μένους, κτλ.	244.

Διάλεξις πρὸς Νεστόριον. "Οτι Θεοτόκος ἡ ἀγία Παρθένος καὶ οὐ Χριστοτόκος. Νεστόριος, Κύριλλος.

249—256.

Λόγος. Κατὰ τῶν μὴ βουλομένων ὀμολογεῖν Θεοτόκον τὴν ἀγίαν Παρθένον. 256—292.

Ἐπίλυσις τῶν δώδεκα κεφαλαίων, ἥηθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ ὑπὸ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῆς ἀγίας Συνόδου ἀξιωσάσ-τος αὐτὸν σαφέστερον αὐτοῖς ἐκτρανωθῆναι τὴν τούτων λύσιν.

293.

